

POSTANOWIENIE

9 sierpnia 2023 r.

Sąd Najwyższy w Izbie Cywilnej w składzie:

SSN Dariusz Zawistowski

na posiedzeniu niejawnym 9 sierpnia 2023 r. w Izbie Cywilnej w Warszawie
w sprawie z powództwa I.B.

przeciwko G. spółce akcyjnej w W.

o zapłatę,

na skutek skargi kasacyjnej I.B.

od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie

z 10 marca 2022 r., I ACa 393/19,

1. odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania

**2. nie obciąża powódki kosztami postępowania kasacyjnego
na rzecz strony pozwanej.**

sp

UZASADNIENIE

Zgodnie z brzmieniem art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania w następujących wypadkach:

- w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne,
- istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów,
- zachodzi nieważność postępowania,
- skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona.

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, którego rozpoznanie przez Sąd Najwyższy musi być uzasadnione względami o szczególnej doniosłości, wykraczającymi poza indywidualny interes skarżącego, a mającymi swoje źródło w interesie publicznym, w szczególności przez zapewnienie jednolitej wykładni i stosowania prawa.

Skarga kasacyjna powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 10 marca 2022 r. zawiera wniosek o jej przyjęcie do rozpoznania z powołaniem się na nieważność postępowania oraz jej oczywistą zasadność. Analiza wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania i jego uzasadnienia prowadzi jednakże do stwierdzenia, że wskazane przez skarżącą podstawy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zachodzą.

Twierdzenie o istnieniu przesłanki do przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania z powodu jej oczywistej zasadności, nie znajduje bowiem dostatecznego uzasadnienia w świetle argumentacji przytoczonej w tym zakresie przez skarżącą. W judykaturze utrwalone jest stanowisko, że oczywista zasadność skargi kasacyjnej ma miejsce jedynie wówczas, gdy bez dokonania głębszej analizy dla przeciętnego prawnika jest oczywiste, że podstawy skargi zasługują na uwzględnienie, a zatem ma miejsce kwalifikowana postać naruszenia prawa, zauważalna *prima facie* przy wykorzystaniu podstawowej wiedzy prawniczej i przesądza to o wadliwości zaskarżonego orzeczenia w stopniu nakazującym uwzględnienie skargi. Dla takiej oceny stanowisko przedstawione przez skarżącą,

związane z zarzutem naruszenia art. 290 § 1 k.p.c., nie daje zaś podstaw. W orzecznictwie podkreśla się także, że przesłanką przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie jest oczywiste naruszenie konkretnego przepisu prawa materialnego lub procesowego, lecz sytuacja, w której naruszenie to spowodowało wydanie oczywiście nieprawidłowego orzeczenia. Sam zarzut naruszenia, nawet oczywistego, określonego przepisu nie prowadzi wprost do oceny, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 7 stycznia 2003 r., I PK 227/02, z dnia 11 stycznia 2008 r., I UK 285/07, z dnia 11 kwietnia 2008 r., I UK 46/08 i z dnia 9 czerwca 2008 r., II UK 37/08).

Powódka zarzuciła nieważność postępowania, do której miało dojść przez „wadliwie przeprowadzenie przez Sąd II Instancji dowodu z opinii Zakładu Medycyny Sądowej w Ł.”, co „należy także uznać za działanie prowadzące w istocie do pozbawienia powódki możliwości obrony jej praw i w konsekwencji działanie takie obarczone jest nieważnością”. Podniosła także wadliwość postępowania w zakresie zgłoszonych przez nią wniosków dowodowych. Powyższe okoliczności wskazane przez skarżącą nie uzasadniają oceny, że powódka została pozbawiona możliwości obrony swoich praw. W judykaturze wyrażono już stanowisko, że nie stanowią podstawy nieważności postępowania wskazanej w art. 379 pkt 5 k.p.c. uchybienia procesowe sądu w zakresie prowadzenia postępowania dowodowego, a także, że nieważności postępowania z powodu pozbawienia tej strony możliwości obrony swych praw nie powoduje pominięcie zgłoszonych przez stronę środków dowodowych oraz oddalenie przez sąd wniosków dowodowych składanych przez stronę w toku postępowania.

Z tych względów w przedmiocie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania orzeczono jak w treści postanowienia (art. 398⁹ § 2 k.p.c.). O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 102 w zw. z art. 391 § 1 i art. 398²¹ k.p.c.

Sp

[f.n]

